

[Estrup]

afværgedagsorden, kaster fra sig. Hvad vil socialdemokratiet egentlig gøre med hensyn til den økonomiske politik? Det synes jeg efterhånden bliver meget interessant. Jeg kan ikke se nogen linje i det, man foretager sig.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Hr. Estrup har nu indtil flere gange efterlyst det svar, som han har fået ikke mindre end tre gange på spørgsmålet om, hvorvidt dagpenge er noget, man skulle have for livstid på grund af jobtilbudsordningen. Det fik han svar på i radioen, det fik han svar på før, og han har fået det en gang tidligere i dag. Men vi skal prøve igen, selv om jeg synes, at spørgsmålet er noget studentikost vrøvl.

Da den ordning blev gennemført, var det radikale venstre og socialdemokratiet enige om, at denne lov skulle virke som en lov til at samle de problemer op, som krisen skabte på arbejdsmarkedet. På den baggrund har loven virket. Vi har undgået, at folk er kommet ud i håbløshed, og den dag, det er lykkedes for os at komme ud over denne krises problemer, ophører dagpengerettighederne, og så træder den almindelige forsikringsbetingelse omkring 26 ugers arbejde i kraft igen, og så er den sag ikke længere. Sådan var hensigten, da loven blev gennemført, det ved det radikale venstre, og sådan er det også endnu, selv om man godt nok ikke kan fortælle, hvad det er for nogle penge, man vil bruge, fordi der ikke er fremsat lovgivning; men man kan godt disponere efter love, der ikke er gennemført. Det er nogle mærkelige ting, der foregår i øjeblikket på regeringskontorerne.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Til hr. Estrup, til finansministeren og til indenrigsministeren. Når vi har rodet så meget, som vi har i dag i uddannelsessiden, i den økonomiske side af dette, er det med henblik på at få at vide, hvem der skal betale det. Er det økonomiske forlig med totalrammehistorien brudt, eller skal, hvad vi måske også lidt tror, disse byrder lægges over på kommuner og amter? Hvis det er det sidste, bør indenrigsministeren fortælle os det. Hvis

det er det første, bør offentligheden have at vide, om det økonomiske forlig er brudt, for så synes jeg nok, vi står i en helt anden situation, end vi har stået tidligere. Det kan ikke være hr. Estrup alene, der skal stå til ansvar for dette forlig. Det må også være indenrigsministeren og ikke mindst finansministeren, som dog skal fremlægge beregninger over, hvad vi har til dette, som må fortælle os, hvor de penge ligger, som det påstås der er nok af til denne uddannelsesside. Sandheden bag det er, at der er et stort flertal i folkettingen, som er interesseret i at sige ja til at skaffe pengene til uddannelsessiden. Både fra oppositionens og fra regeringsbænkenes side er vi interesserede i at få at vide, hvor vi skal skaffe disse penge fra, om det skal være ved, at forliget og totalrammerne er brudt; eller skal det pålægges amter og kommuner?

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Det er til hr. Kaj Poulsen. Jeg konstaterer, at jeg ikke kunne få noget svar på, hvor længe dagpengeperioden skulle vare. Jeg fik nogle løse henvisninger til, at vi kunne tale om den sag, når arbejdsløsheden engang var afskaffet.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Hr. Nørgaard Sørensen for en kort bemærkning, og så går vi videre i ordførrækken.

(Kort bemærkning).

Nørgaard Sørensen (S):

Jeg forstår, at hr. Estrup måske ikke får mulighed for en kort bemærkning lige nu, men jeg stillede i min store troskyldighed før et meget simpelt spørgsmål. Hr. Estrup sagde nemlig her fra folketingets talerstol – og jeg forsøgte at dokumentere, at det ikke var rigtigt – at der var afsat betydelig flere midler til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden i 1985 end i 1984. Jeg spurgte meget klart, hvor mange kroner og øre det drejer sig om. Det spørgsmål har jeg altså ikke fået besvaret endnu.

Dohrmann (FP):

Der er fremsat tre forslag om motiveret dagsorden. Vi agter at stemme imod social-